

סיפור משפחתי כואב

מחלת קרויצפלד-יעקב היא מחלה קשה וחשוכת מרפא הפוגעת משמעותית ביהודי לוב בשל נטייה תורשתית ייחודית בקהילה למוטציה גנטית תורשתית. משפחת זוארץ איבדה שלושה אחים למחלה, אחד מהם הוא אליהו ז"ל בעלה של עליזה

מאת: עליזה ברקת זוארץ

חודשים שהיו במחלה זו, שהתפתחה במהירות. מאז בעלי אליהו ז"ל ושתי אחיותיו שתיבדלנה לחיים טובים וארוכים, לאה ואביבה משתתפות במחקר בעניין מחלה זו בבית חולים איכילוב.

בעלי היה אומר לי- "בשביל הדורות הבאים, כדי שימצאו תרופה למחלה זו או יוכלו אף למגר אותה, אני משתתף במחקר".

כאמור, לפני 3 שנים וחודשיים נישאנו כשאליהו בן 65, הקשר והחיים היו שמחים ומלאי אהבה והודייה שהיכרנו זה את זה. מעולם לא דיברנו על המחלה הזו, מידי פעם באזכרות הזכרנו את רחמים ועמוס, ואולם על המחלה, הגנטיקה וכדומה מעולם לא דיברנו. בסמוך לפסח פתאום אמר לי בעלי:

"לא יודע איך לומר לך זאת, אבל אני מרגיש דברים שאני יודע שכך זה החל אצל רחמים ועמוס, ובעצמו יום סדרת בדיקות באיכילוב באמצעות רופאת המחקר, דר נורית עומר. בדיקת הקוגניציה יצאה טובה לחלוטין באופן ששללו את המחלה הזו. גם בדיקת MRI ראשונה הראתה שאין את החלבון הזה בגוף וכולנו חיינו באופוריה שאכן זה רק חרדות או משהו נזירולוגי אחר וקל.

לצערי התקווה שלנו התחילה להתפוגג כשנראו תסמינים גופניים והמצב הפיזיולוגי המשיך להידרדר. הוא היה במודעות מלאה אבל מילים התחילו להימחק והיה לו קושי להביע את עצמו. הוא איבד שיווי משקל והיה מחזיק בקירות, כל יום משהו נוסף ירד בתפקוד עד שהפך לסיעודי תוך זמן קצר מאוד. זה שבר אותנו, קשה לראות את מי שאהבת דועך מול העיניים. בני הרווק דביר יוסף ואני ולעיתים אחותו לאה ונכדיו סעדנו אותו עד הדקה האחרונה בה מצאנו אותו ללא רוח חיים במיטה, בהוספיס בית בו שהה, אצלינו בבית כגן יבנה.

יהי זכרו ברוך

עליזה ברקת זוארץ ובעלה אליהו ז"ל

זו היה מעבר מבתי חולים לבתי חולים, מרופאים לפרופסורים בתל השומר ובכל מקום אפשרי- לא נמצא במה היה מדובר, עד שאפשר היה רק לקבוע שמדובר במחלה זו ואולם תרופה-אין לה. בעלה של אחותם הגדולה, הגברת הרבנית לאה לוי זוארץ תח"ץ, גם הוא זכרוננו לברכה, מאיר לוי, ניסה להפעיל קשרים וכספים לריפוי המחלה אצל אחיהם רחמים, ואולם, כאמור, לא נמצאה תרופה. בעגה שלנו- השם טרם פתח את עיני הרפואה והמדע. מספר שנים לאחר מכן, בהיותו בן חמישים בלבד, חלה באותה מחלה גם אחיהם עמישדי עמוס זוארץ ז"ל. אז, המשפחה כבר הייתה יותר חכמה להבחין שמדובר באותם סימפטומים ועדיין לא נמצאה תרופה למחלה זו והרופאים אמרו בתחילת הופעת הסימפטומים שכנראה מדובר בבעיה פסיכולוגית. כמו רחמים כך גם עמוס, שניהם נפטרו בין חודש וחצי לשלושה

כשהיכרתי את בן זוגי אליהו ז"ל לא ידעתי דבר על המחלה ע"ש יעקב קרויצפלד ולא ציפיתי שסיפור האהבה שלנו יסתיים כל כך מהר ובצורה טרגית כל כך. בדצמבר 2021 היכרנו באתר היכרויות, שנינו גרושים תקופה קצרה יחסית. הייתה זו אהבה משיחות הטלפון הראשונות וכמו היה ברור לשנינו שמצאנו את אהבת חיינו ואנחנו מתחתנים, ומתחתנים לא אחרי הרבה זמן. ואכן, לאחר ארבע חודשי היכרות, באפריל 2022 נישאנו כדת משה וישראל בחתונה באולם עם כמאה מוזמנים.

במסגרת שיחות ההיכרות, סיפר לי אליהו ז"ל שהוא יתום מאמא מגיל שנה ועשרה חודשים, כלומר, אינו מכיר כלל את אימו. (שנפטרה בלידת בתה). את אחיו הבכור, רחמים זוארץ ז"ל, הוא איבד לפני כ-35 שנים, לאחר שחלה במחלת קרויצפלד-יעקב. באותם ימים אפילו לא ידעו לקבוע שמדובר במחלה